

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **E. K.**, zastoupeného advokátem Mgr. Ondřejem Fialou, Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2021, čj. OAM-869/ZA-ZA04-VL16-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2021, čj. 1 Az 18/2021-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ondřeji Fialovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **8 228 Kč**, která je splatná do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce, občan Ukrajiny, podal dne 16. 12. 2020 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany odůvodněnou stále probíhajícími boji v místě jeho trvalého bydliště (v Luhansku). V Kyjevě je považován za separatistu, a pokud se vrátí na východ, budou ho mít za nacionalistu. Na Ukrajině stěžovatel nikoho nemá; v ČR však žije jeho teta vyššího věku, o kterou se stará. Žalovaný vyhodnotil, že stejné důvody uváděl žalobce i v předchozím řízení, proto řízení o žádosti zastavil. Městský soud v Praze žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti namítá, že rozhodnutí žalovaného odporuje zásadě *non-refoulement*. Návratu do vlasti se obává kvůli přetrvávajícímu válečnému konfliktu v Luhanské oblasti, navíc se nemůže vrátit ani do jiné oblasti na Ukrajině. Proti prvnímu rozhodnutí žalovaného stěžovatel nepodal žalobu, neboť mu nebylo doručeno, respektive o jeho vydání a doručení nevěděl. Podle stěžovatele je jeho azylový příběh natolik závažný, že měl žalovaný jeho opakovanou žádost vyhodnotit jako přípustnou. Vojenský konflikt na východě Ukrajiny se totiž neustále vyvíjí a Luhanská oblast je i nadále místem, v němž civilistům hrozí nebezpečí vážné újmy. Přijatelnost kasační stížnosti stěžovatel spatřuje v potřebě vyjasnit vztah mezi zastavením řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve spojení s § 11a odst. 1 téhož zákona a možností prolomení koncentrační zásady podle § 71 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry městského soudu.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Podle stěžovatele měla být jeho kasační stížnost shledána přijatelnou, neboť je třeba vyjasnit vztah mezi zastavením řízení o udělení mezinárodní ochrany a možnosti prolomení koncentrační zásady ve správním soudnictví. K tomu NSS uvádí, že v posuzované věci stěžovatel uvedl všechny žalobní body ve lhůtě pro podání žaloby a uvedený výkladový problém v řízení nenastal. Jelikož stěžovatel tento kasační důvod blíže neodůvodnil, a ani sám NSS nepovažuje vztah ustanovení citovaných stěžovatelem za problematický, neshledal důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému posouzení. NSS navíc podotýká, že důvod přijatelnosti kasační stížnosti musí mít oporu v hmotněprávní či procesní situaci věci, kterou má NSS posuzovat. Stěžovatel se proto nemůže domáhat meritorního posouzení kasační stížnosti formulací kasačních námitek, které s posuzovanou věcí nesouvisejí.

[7] Stěžovatel podal opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Podle rozsudku NSS ze dne 8. 9. 2011, č. 7 Azs 28/2011-74, soud v takovém případě zkoumá pouze splnění podmínek pro zastavení žádosti. Pokud jde o důvody opakované žádosti, soud zjednodušeně řečeno zkoumá pouze to, zda žadatel mohl tyto důvody uvést již v předchozím řízení. To zaručuje přidanou hodnotu nové žádosti o mezinárodní ochranu, jejíž výsledek tak může být jiný než u žádosti předchozí. Současně to brání účelovému podávání opakovaných žádostí (rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, čj. 9 Azs 5/2009-65). V posuzovaném případě stěžovateli již jednou nebyla mezinárodní ochrana udělena. Městský soud správně a s odkazem na přílehlavou judikaturu vysvětlil, že stěžovatel odůvodnil svou opakovanou žádost v zásadě stejně jako žádost předchozí. Ačkoliv stěžovatel namítá nedostatečné posouzení nově uváděných skutečností, jeho tvrzení jsou zcela obecná.

[8] K aktuální bezpečnostní situaci na Ukrajině se NSS vyjádřil mnohokrát. Na Ukrajině se nejedná o tzv. totální konflikt, který by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista z důvodu přítomnosti kdekoli na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. NSS si je vědom složité bezpečnostní situace v Doněcké a Luhanské oblasti. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že na Ukrajině existuje reálná, přiměřená a smysluplná možnost vnitřního přesídlení; k možnosti vnitřního přesídlení na Ukrajině (srov. např. usnesení ze dne 25. 6. 2020, čj. 9 Azs 64/2020-43, bod 16, s citacemi další judikatury).

[9] Městský soud rovněž ověřil, že žalovaný posoudil bezpečnostní situaci na Ukrajině podle aktuálních zpráv o zemi původu. Soud též správně vyhodnotil, že nejde o případ, kdy by opakovanou žádost nebylo možné považovat za žádost shodnou, přestože neuváděla nové skutečnosti. Tomu by totiž musela předcházet zásadní změna situace v zemi původu (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS), což se však nestalo. Zásadu *non-refoulement* přitom podle judikatury NSS (např. rozsudek ze dne 22. 4. 2011, čj. 5 Azs 3/2011-131) zohlední i správní soudy; v tomto případě ji však neporušil žalovaný ani městský soud.

[10] Ve věci nevyvstala právní otázka, kterou by dosud judikatura NSS neřešila nebo ji řešila rozdílně. NSS neshledal důvod pro judikатурní odklon. Městský soud se nedopustil ani zásadního

pokračování

pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Věc posoudil v souladu s ustálenou judikaturou, od které NSS neshledal důvod se odchýlit.

[11] Z uvedených důvodů NSS odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. NSS rozhodl bezodkladně po provedení nezbytných úkonů, proto se nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, část III. 4.). Stěžovatel ve věci neměl úspěch, žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

[13] NSS ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 4. 8. 2021 zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce v takovém případě platí stát (§ 35 odst. 10 část věty první za středníkem s. ř. s.). NSS přiznává ustanovenému zástupci odměnu ve výši 2 x 3 100 Kč za dva úkony právní služby, a sice za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a písemné doplnění kasační stížnosti [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d); § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Ustanovenému zástupci tedy náleží odměna ve výši 6 200 Kč a dále paušální náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce stěžovatele doložil, že je plátcem DPH, přiznaná částka se proto zvyšuje o tuto daň na celkových 8 228 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu

OPRAVNÉ USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu Zdeňkem Kühnem v právní věci žalobce: **E. K.**, zast. advokátem Mgr. Ondřejem Fialou, Václavské náměstí 808/66, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2021, čj. OAM-869/ZA-ZA04-VL16-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2021, čj. 1 Az 18/2021-30,

t a k t o :

Usnesení NSS dne 24. 9. 2021, čj. 10 Azs 252/2021-60, **se** ve výroku III. **opravuje** tak, že výrok III. zní:

Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ondřeji Fialovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **6 800 Kč**, která je splatná do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

V bodě 13 **se** usnesení čj. 10 Azs 252/2021-60 **opravuje** tak, že poslední dvě věty bodu 13 zní:

Zástupce stěžovatele není plátcem DPH. Celková částka ve výši 6 800 Kč bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] NSS rozhodl v projednávané věci usnesením ze dne 24. 9. 2021, čj. 10 Azs 252/2021-60, o odmítnutí kasační stížnosti žalobce.

[2] Podle § 54 odst. 4 věty první s. ř. s. *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.*

[3] Takové zjevné nesprávnosti se dopustil NSS při vyhotovení usnesení ze dne 24. 9. 2021, čj. 10 Azs 252/2021-60, neboť přiznal ustanovenému zástupci stěžovatele náklady ve výši 8 228 Kč, ačkoli zástupce stěžovatele není plátcem DPH a náleží mu tedy náhrada nákladů ve výši 6 800 Kč. Předseda senátu proto za použití § 54 odst. 4 s. ř. s. tímto usnesením opravil výrok III. a odůvodnění usnesení ze dne 24. 9. 2021, čj. 10 Azs 252/2021-60, tak, že výše uvedená část dotčená zjevnou nesprávností se opravuje způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu